חורב ואומרת כל העולם כולו נזונין בשביל

חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין

מערב שבת לערכ שבת ופליגא דרב יהודה

דאמר רביהודה מאן אביהי לב גובאי מפשאי

אמר רב יוסף תדע דהא לא איגייר גיורא

מינייהו אמר רב אשי בני מתא מחסיא אבירי

לב נינהו דקא חזו יקרא דאורייתא תרי זמני

בשתא ולא קמגייר גיורא מינייהו: חתן אם

רוצה לקרות וכו': *למימרא דרבן שמעון

בן גמליאל חייש ליוהרא ורבגן לא חיישי

ליוהרא והא איפכא שמעינן להו דתנן "מקום

שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב עושין

מקום שנהגו שלא לעשות אין עושין וכל

מקום תלמידי חכמים במלים רבן שמעון בן

גמליאל אומר "לעולם יעשה כל אדם את

עצמו כתלמיד חכם קשיא דרבגן אדרבגן

קשיא דרבן שמעון בן גמליאל אדרבן שמעון

בן גמליאל אמר רבי יוחנן מוחלפת השימה

רב שישא בריה דרב אידי אמר לעולם לא

תחליף דרבנן אדרבנן לא קשיא ק"ש כיון

דכ"ע קאקרו ואיהו נפי קרי לא פיחזי כיוהרא

לא קא עביד מיחזי כיוהרא דרבן שמעון בן

גמליאל אררבן שמעון בן גמליאל לא קשיא

תענית כלכה י סמג עשין מד"ם ג טור בו"ע

חו"ה כי׳ תהנד סעיףכב:

א ב מיי׳ פ"ד מכלכות

אכילות כלכה ו ופ"ד

מהלכות ק"ש כלכם ג סמג עשין יה כ טוש'ע

או"ח סימן עה סעיף ה: ב ד מיי' פיד מהלכות (אבל) [ק"ש] כלכה ד עור שו"ע אורה היים

סימו עב סעיף ה רוביו"ד

הלכה א סמג עשין

ה ו מיי (פ"ד) [ספ"ו] מהלי חפלה

[סערוך מהכי

מולין דף ש סטנית דף כד [בסטנית כד: כהב רש"י די:

נרסיכן מהר

פסחים דף בב.

:60 05

פרץ זה אחיתופל.שפרץ פרצה במלכות בית דוד.יוצאת זה דואג כל הטולם כולו נזונין בלדקה. בצדקתו של הקב"ה ולא בזכות שבידן: וסייט לוחה : רדה כזונין בזרוע. ולכך יש להגיה לרכיהם ומתפרנסים בקושי : ופליגם דרב יפודה. דחיהו אמר תורה אור אבירי לב הייט רשעים: גובאי. שם אומה היא בבבל ובמסכת קדושין אין פרץ שלא תהא סיעתנו כסיעתו של ב דוד שיצא ממנו אחיתופל ואין יוצאת שלא ב (פ"ד דף ם:) אמרינן שהיו מן הנתינים: שבחם דמורייםם מרי זימני בשפם. תהא סיעתנו *כסיעתו של שאול שיצא ממנו

שהיו נאספים שם ישראל באדר לשמוע בהלכות הפסח מדרש דרב למשלה נחיי לשמום בהלכול השפח "הלכות החג : פרן כמיכת אשי ובאלול לשמוע "הלכות החג : של שאו כ שמקדית תבשילו ברבים: "שמעו אלייפטים חוסיד לרצים אין זה אלא גאוה בפשמה לים . הרואה אותו שאינו שושה מלאכה אינו מבין שמחמת תשעה באב הוא בטל אלא אין לו מלאכה לעשות: פוק חזי כמה בעלני איכא בזכותם והם אפילו בזכות עצמן אין נזונין כדרב יהודה אמר רב *דאמר רב יהודה בשוקם. אף בימי מלאכה: אמר רב בכל יום ויום בת קול יוצאת *מהר

הדרן עלך היה קורא

ור שמפו כו' פפור מלקרום ק"ש. לפי שהוח טרוד במחשבת קבורתו והויא דומיא דחתן דפעות משום שירדת דמלוה: ומלופיהן . שכן דרך שמתחלפין לשחת לפי שהכל חפלין לזכות בו : אם שלפני הממה . שיתעסקו בו כשתגיע המטה אנלם: ושלמתר הממה . שנשחוהו כבר : שלפני הממה לורך בהם פמורים . אם לריכים לשאתו פטורים : ושלמתר כמשם. אף אם לורך בהם חייבים הואיל שכבר ילאו ידי חובהו מן המת: ואלו ואלו פטורין מן כספלה . דלאו דאורייתא היא ורבותינו פירשו לפי שיש להם עוד שהות ולי נראה שאין זה לשון פטור: לשורם. שהיו מנחמין את האבל בהקף שורה סביבותיו בשובם מן הקבר: בבן שאינו מומל לפניו . כגון הוא בבית אחד והמת בבית אחר: אוכל בבים אחר. דנראה כלועג לרש וכו' : ואינו מיסב . כדרך המסובים בחשיבות על לדו השמחלית ובמסה: וסינו מברך . ואיט לריך לברך ברכת המוליא: ואינו מוכן . איט לריך לברך ברכת המזון:

> *כמה במלני איכא בשוקא הדרן עלך היה קורא

מי *שמתו מומל לפניו יפמור מק"ש (י) ומן התפלה ומן התפילין ומבל מצות שמחת פ"י האמורות בתורה ינושאי הממה וחלופיהן וחלופי חלופיהן את שלפני הממה ואת שלאחר הממה את שלפני הממה צורך בהם פמורים ואת שלאחר הממה צורך בהם חייבין האלו ואלו פמורים מן התפלה קברו את המת וחזרו אם יכולין להתחיל ולגמור עד שלא יגיעו לשורה יתחילו ואם לאו לא יתחילו העומדים בשורה הפנימיים פמורים והחיצונים חייבים (*ינשים ועבדים [פַּמַנּנּ לּמְּמ וקמנים פמורים מק"ש ומן התפילין וחייבין בתפלה ובמזוזה ובברכת המזון): נבו משל לפניו אין ושאינו מושל לפניו לא ורמינהי *מי שמתו מושל מין דף נג: לפניו אוכל בבית אחר ואם אין לו בית אחר אוכל בבית חבירו ואם אין לו בית חבירו עושה מחיצה ואוכל ואם אין לו דבר לעשות מחיצה מחזיר פניו ואוכל ואינו מיסב ואוכל ואינו אוכל בשר ואינו שותה יין ואינו מברד ואינו מומן

שישא משאו ופריך והתניא פטור מנסילת לולב וקא ס"ד דמיירי ביו"ט ובו איט טרוד לישא משאו ומשני תפתר בחול פי' בחולו של מועד.

שילא לתרבות רעה כדמפרש בחלק (דף קו:) גבי ווי שילא זה: וכם נזונין בורוע . בזכות שבידם ובלדיקים משתעי קרא וקרי להו צורות זה גחזי. שהיה מצורע וכתיב ביה ממא טמא יקרא רחוקים מלדקתו של הקדוש ב"ה: אינן נונין. שאין להן כדי

בחקיעות והם בזרוע עדיך בחו ב ולא גרסינן עדיך לא באו: תרי זימני בשתא. אבל בעלרת שאינו אלא יום אחד לא היו כל כך מהאספין ושמא ניסא בדואג האדומי ואין צוחה שלא תהא סיעתנו ליתרחים להו וראיתי בספר העתים ז דואג ויהו של אלישע שיצא מכעו גחזי איתרחים להו וראיתי בספר העתים בסיעתו של אלישע שיצא מכעו גחזי שחבר הרב רבי יהודה בר ברזיני . ששמע שהיה עמוד של אם יורד מן בברדובותינו שלא יהא לנו בן או תלמיד במשנה לא כל הרולם וכו' . אם לא הוחוק ומיש מנה השמים עליהם בכלה דאלול ובכלה ב שמקדית תבשילו ברבים: "שמעו אליישיה חכם וחסיד לרבים אין זה אלא גאוה דאדר: רב שישא בריה דרב אידי ב אבירי לב הרחוקים מצדקה רב ושמואל מו שמראה בעלמו שיכול לכוין לבו: אמר לעולם לא תחליף. פר"ח ואמדי לה רבי יודוי ירבי שלייים דהלכה כרב *ששה דהות בתרתה בל העולם כולו גזונין בצדקה והם גזונין והלכה כרשב"ג דתתר לת כל הרולה בדרוע וחד אבר כל העולם כולו גזונין ליטול את השם יטול (ה) ובכל מקום בדרוע וחד אביר כל העולם כולו גזונין ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתינו הלכה כמותו חוץ מערב ולידן וראיה אחרונה (כתוטת עז.) וכן פסק כ"ח ומיהו אנו שבשום פעם אין אנו מכוונים היטב גם חתן יש לקרות דחדרבה נרחה כיוהרא אם לא יקרא כלומר אני אבירי לב ניבדו כיוטרת חם נת יקרת כנותו חלי יקא חזו יקרא דאריי׳ מכוין בכל שעה אבל לעשות מלאכה בתשעה באב אין לעשות מלאכה:

הדרן עלך היה קורא

שמתו מוטל לפניו . רש"י גרים מי שמתו אחר תפלת השחר ביה קירצי בי סלכא אבל נראה לר"י שהוא אחר היה קורא דאיירי בסיפיה מק"ש וכאן ירחא בקייםא מתחיל נמי מפטור ק"ש ובירושלמי יידה בשיתוא מברגא גריס כמו כן: בכוך מק"ם. ובפרק השואל (דף זו) אמרי אידני שאיל להנ בירוסלמי מפרט סעמל ח"ר בון כתיב למען תזכור כו' עד כל ימי חייך ימים שאתה עוסק בחיים ולא ימים שחתה עוסק במתים: הכי גרסינן פמור מקריאת שמע ומן התפלה

ומן התפילין: הכי גרים רש"י שלאחר המשה אפילו המטה לריכה להם חייבין לפי שלעולם לא היו רגילים לשאת שכנר נשאו חלקם ותימה קלת התם *הבא ביון דבולי עלכא עבדי כולאבה ואיהו הלשון לפרש מאי קאמר אפי' לריכה להם והלא לא היו נושאין כלל את המת לכך נראה כגרסת הספרים הבא *התם בכונה תליא מילתא ואגן סהרי דלא שלפני המטה ושלאחר המטה אם מים מצי לכווני דעתיה אבל *הכא הרואה אומר מלאכה הוא דאין לו פוק חזי שהמטה לריכה להם פטורין אין לריכה להם חייבין: אלן ואלו פטורין מן התפלה . אבל בק"ש ובתפילין שהן מדאורייתא חייבים ורישה דקהמר מי שמתו מוטל לפניו דפטור מן קריאת שמע כוי כלפות התג פי.עיי ומן התפילין וכו' כל שכן דפטור רב"י לקמן ל מ"א ד"ם מן התפלה אלא לא בפי למיתני שבתא דרגלה כו' ועלרה ברישה אלה החלוק שבין טשחי

המטה למתו מוטל לפניו: ואינו מברך. פרס"י וחין זקוק לברך . ומשמע מחוך פירושו שאם רצה לברך רשאי מיהו בירושלמי קאמר אם רצה להחמיר אין שומעין לו לכך נראה לומר איט מברך אינו רשאי לברך ומפרש בירושלמי למה וקאמר מפני כבודו של מת אי כמי מפני שאין לו מי

רב נסים גאון אכיר רב אשי הני

בני מתא מחסיא

הלע כעיף ה:

תרי זימני בשתא.היינו תרי ירהי דכלה חודש אדר והעדש אלול והתם בכבא מציעא (אמרינן) בפ' השוכר את הפועלי' (דף פו) אמרינן אמר כו' רבה בר נחמני אגב שמרא נח נפשיה אכלו דקא מפגר תריםר אלפי

סליק פרק ב׳

הגהות הביה לא) תום' דיה רג שישה וכו׳ דבכל מקום:

(ב) שם נמשנה פקור מקריאת שמע ומן התפילין כצ"ל ותיבת ומן בתפלה נמחק:

גליון השים ברש"י שנהה דהוכיית׳